

Có một thị trấn xinh đẹp nằm bên bờ biển yên bình. Cư dân ở đây sống bằng nghề đánh bắt cá. Dường như tất cả người dân, từ người già đến trẻ nhỏ đều là những ngư dân bắt cá rất giỏi. 365 ngày một năm, ngày nào cũng có bao nhiêu là cua, cá, tôm, mực... bị kéo lên khỏi biển cả.

Dù cũng được sinh ra ở thị trấn ấy,
nhưng Min lại là cậu bé khác tất cả mọi người. Ngay từ nhỏ,
cậu chẳng hề mảy may quan tâm tới lưới đánh cá hay cần câu...
Cậu chỉ có một niềm say mê duy nhất, đó là được cất cao tiếng hát.

Khi lớn lên, Min vẫn mê ca hát.
Giọng của anh đẹp như bông lúa chín uốn cong.
Anh chỉ thích ngân nga những giai điệu chứ
chẳng hề thích quăng lưới nơi biển khơi
như các bạn trên tàu.

Nhưng hát một mình mãi anh cũng thấy buồn chán và tẻ nhạt. Thế nên anh tìm kiếm những người bạn đồng hành. Nào, nào, ai có thể chơi đàn, chơi trống...?

Nhưng tìm người chơi trống hay, chơi đàn
giỏi thật chẳng dễ dàng gì.
Hãy nghe xem, tiếng trống kia, tiếng đàn
ấy mới đau tai, nhức óc làm sao!

Rồi một ngày, Min quyết định rời bỏ
tàu đánh cá ra đi.
Anh muốn đi đến một nơi thật xa để
tìm nguồn cảm hứng mới.

